

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

1752

13 ΙΑΝ. 2012

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τον υπουργό

- Αγροτικής Ανάπτυξης

ΘΕΜΑ: «κύριε Υπουργέ πρέπει να τρέξουμε»

Σχετικά με δημοσίευμα του περιοδικού «Αμπελιώτικα Νέα» που αφορά ανοικτή επιστολή του Δρ. Ιωάννη Ρούμπου (Διατ. Διευθυντής του Ινστιτούτου Προστασίας Φυτών Βόλου ΕΘΙΑΓΕ) προς τον υπουργό κ. Κ. Σκανδαλίδη.

Αρ. Πρωτ

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Ανοιχτή επιστολή προς τον κ. Κ. Σκανδαλίδη

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να τρέξουμε

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Διαβάσαμε τη συνέντευξή σας στην εφημερίδα «στο Καρφή» της 16 Δεκεμβρίου 2010 και εκπλαγήκαμε ευχάριστα. Είπατε ακριβώς αυτά που θα θέλαμε να ακούσουμε, αυτά που χρόνια κουβεντιάζουμε, που προτείνουμε, που είναι απαραίτητα για να μπορέσει η ελληνική γεωργία να βγει από το βάλτο, να ορθοποδήσει και να έρθουν επιτέλους καλύτερες μέρες για τους αγρότες μας αλλά και για την ελληνική οικονομία.

Ναι, αυτή είναι η αλήθεια που περιγράφεται στη συνέντευξή σας, το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων πρέπει να ανασυσταθεί «από το μηδέν» και η γεωργία να αποτελέσει τον κομβικό τομέα της παραγωγής. Ναι, οι αγρότες μας μπορούν να αυξήσουν την παραγωγή και το εισόδημά τους, μπορούν να βελτιώσουν την ποιότητα και την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων τους. Ναι, οι γεωπόνοι μας πρέπει επιτέλους να αφήσουν τα γραφεία τους και να τρέξουν έξω στα χωράφια. Οι γεωπόνοι, στις δεκαετίες του 1960, 1970 και 1980, όταν ήταν κοντά στον αγρότη, κατάφεραν το μεγάλο θαύμα στην ιστορία της ελληνικής γεωργίας. Η αγροτική έρευνα, επίσης, με τα ελάχιστα μέσα εκείνης της εποχής έδωσε αποτελεσματικές λύσεις σε πολλά προβλήματα της γεωργίας μας.

Τυχαίνει να έχω υπηρετήσει αυτό το χώρο από πολλές θέσεις, ως απλός γεωπόνος συνεταιρισμού ή ακαδημαϊκός δάσκαλος ή ερευνητής του ΕΘΙΑΓΕ. Και τώρα πάλι ως επιστημονικός σύμβουλος του Αγροτικού Συνεταιρισμού Ζαγοράς και επιστημονικός συνεργάτης του ΕΘΙΑΓΕ. Ειδικά με τους αμπελουργούς, είμαι κοντά τους 40 χρόνια. Μπορώ, λοιπόν, να καταλάβω πόσο σωστά είναι αυτά που λέτε και που πράγματι θέλετε να υλοποιήσετε. Προσωπικά, σας εύχομαι ολόψυχα να πετύχετε τους στόχους σας για το καλό αυτής της χώρας.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει οι γεωργοί μας να αποκτήσουν πάλι την αυτοπεποίθησή τους, να ανακτήσουν τα χαμένα οράματά τους και τις ελπίδες τους για ένα καλύτερο αύριο. «Να εμπνεύσουμε μια νέα αυτοπεποίθηση, μια αισιόδοξη νοοτροπία νίκης απέναντι στα χρόνια προβλήματα που μας έχουν κάνει όλους να αγωνιούμε σήμερα για την πατρίδα μας, για τη δουλειά μας, για την οικογένειά μας», όπως εσείς ο ίδιος δηλώσατε στη συνέντευξή σας.

Με λίγα λόγια, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να ξαναρχίσουμε από την αρχή, να ξανακτίσουμε

ΟΙΝΟ
ΓΝΩΣΙΑ

Γράφει:

Ο Δρ. Ιωάννης Ρούμπος (Διατ. Διευθυντής του Ινστιτούτου Προστασίας Φυτών Βόλου ΕΘΙΑΓΕ)

Σεμινάριο αμπελουργών στην Πάρο το 1996. Σε πρώτο πλάνο αριστερά διακρίνεται ο κ. Γιάννης Μπουτάρης, ο Διευθυντής του Ινστιτούτου Αμπέλου κ. Β. Μίχος και ο Διευθυντής του Ινστιτούτου Οίνου κ. Π. Λαναρίδης

τη γεωργία μας, να επουλώσουμε τα τραύματά μας, να θωρακίσουμε το έργο του Έλληνα αγρότη. Σήμερα, δυστυχώς, ο αγρότης μας συχνά εργάζεται πάνω σε κινούμενη άμμο και δεν ξέρει πότε θα γκρεμισθεί. Ξεκινά ο αμπελουργός να δημιουργήσει τον αμπελώνα του -την επιχείρησή του δηλαδή για τα επόμενα 30-50 χρόνια- και δεν έχει υγιές και πιστοποιημένο πολλαπλασιαστικό υλικό ελληνικών ποικιλιών αμπέλου, με αποτέλεσμα να συμβεί να έχει ένα άρρωστο και καχεκτικό αμπελώνα που μετά από λίγα χρόνια τον εκριζώνει. Οι προκάτοχοί σας στο Υπουργείο, δυστυχώς, 30 χρόνια τώρα, δεν έδωσαν την αρμόζουσα λύση στο μεγάλο αυτό πρόβλημα, αν και είχαν συνεχείς εκκλήσεις από τους αρμόδιους φορείς. Είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που δεν παράγει πιστοποιημένο πολλαπλασιαστικό υλικό ελληνικών ποικιλιών αμπέλου. Σοβαρά προβλήματα υπάρχουν και σε άλλες καλλιέργειες, όπως στην ελιά, όπου υπάρχει το πρόβλημα της βερτισιλλώσεως, με αποτέλεσμα να ξηραίνονται σε νεαρή ηλικία χιλιάδες δένδρα.

Δεν είναι δυνατόν βέβαια σε ένα μικρό άρθρο να αναλύσει κανείς τα πολυάριθμα προβλήματα της ελληνικής γεωργίας. Ούτε είναι αυτός ο σκοπός αυτού του άρθρου. Με το άρθρο αυτό θέλουμε να εκφράσουμε την ικανοποίησή μας για τους φιλόδοξους στόχους που έχετε θέσει για την ανάπτυξη της γεωργίας της χώρας μας -και από αυτά που βλέπουμε έχετε ήδη αρχίσει να τους υλοποιείτε-, αλλά συγχρόνως να εκφράσουμε την αγωνία μας για την επίτευξη αυτών των στόχων.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να τρέξουμε! Τα πάντα καταρρέουν. Οι αγρότες έχασαν πια την εμπιστοσύνη τους στους πολιτικούς και τους συνδικαλιστές. Χρόνια τώρα τους κοροϊδεύαν με μεγάλα λόγια και πλουσιοπάροχες επιδοτήσεις, με άφθονες υποσχέσεις, ότι αυτή η γενναιοδωρία των Ευρωπαίων θα συνεχιστεί για πάντα. Και αυτοί παρασύρθηκαν και αρκετοί...βουλεύθηκαν με τις επιδοτήσεις.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να τρέξουμε! Να μπορούμε γρήγορα στις μεγάλες αγορές με ανταγωνιστικά, ποιοτικά, πιστοποιημένα και βιολογικά

αγροτικά προϊόντα. Πρώτα, όμως θα πρέπει να νοικοκυρέψουμε το σπίτι μας. Πού είναι οι γεωπόνοι μας; Πόσες δεκαετίες έχουν να γίνουν προσλήψεις; Που είναι η εφαρμοσμένη αγροτική έρευνα; Στα 20 χρόνια λειτουργίας του ΕΘΙΑΓΕ μόνο συνταξιοδοτήσεις ερευνητών έγιναν και σχεδόν καθόλου προσλήψεις. Έτσι, οι προκάτοχοί σας στο Υπουργείο στέρησαν από τους αγρότες μας αυτά τα αναπτυξιακά εργαλεία -γεωπόνοι και ερευνητές- που θα τους οδηγούσαν στην ανάπτυξη και στην πρόοδο. Όλοι οι Υπουργοί μιλούσαν για βιολογική γεωργία, αλλά κανείς δεν δημιούργησε ένα Ινστιτούτο Βιολογικής Γεωργίας, παρά τις συνεχείς εκκλήσεις. Όλοι μιλούσαν για ποιοτικά προϊόντα, αλλά κανείς δεν φρόντισε να δημιουργήσει την απαραίτητη υποδομή που θα βοηθούσε αποτελεσματικά τον αγρότη. Αντίθετα, μερικές φορές συνετέλεσαν, ώστε να καταστραφεί και η μικρή υπάρχουσα!

Τι μπορείτε πια να πράξετε, κύριε Υπουργέ, εδώ που έχουμε φτάσει! Τι μπορείτε να κάνετε μόνος σας σε ένα τόσο ζοφερό τοπίο! Τα φιλόδοξα όνειρά σας και οι ευγενείς σας στόχοι μόνο τότε θα πραγματοποιηθούν αν τρέξουμε όλοι. Κύριε Υπουργέ, μόνο αν τρέξουμε όλοι, η γεωργία μας και η χώρα μας θα μπορέσουν να ορθοποδήσουν. Ας μη γελιόμαστε! Τα τρακτέρ είναι για τα χωράφια και όχι για τους δρόμους. Οι συνεχείς πιέσεις για επιδοτήσεις και κάθε είδους χρηματοδοτήσεις δεν οδηγούν πουθενά. Οι συνδικαλιστές πρέπει να αναθεωρήσουν την πολιτική που εφάρμοσαν τα τελευταία χρόνια. Όλοι μαζί αγρότες, γεωπόνοι, ερευνητές, πολιτικοί και συνδικαλιστές θα πρέπει να τρέξουμε για να σωθούμε, πριν μας καταβροχθίσουν οι «φίλοι» μας που σήμερα μας «βοηθούν». Και θα το κάνουμε, κύριε Υπουργέ. Μη χάσετε το κουράγιο σας! Αυτός ο λαός στα δύσκολα μεγαλουργεί.

Τέλος, σας στέλνω μια φωτογραφία από τις πολλές συγκεντρώσεις αμπελοπαραγωγών που είχαμε διοργανώσει σαν Ινστιτούτο Προστασίας Φυτών Βόλου κατά τη δεκαετία του 1990 σε όλα σχεδόν τα νησιά του Αιγαίου και Ιονίου σε συνεργασία με τις συνεταιριστικές οργανώσεις παραγωγών με σκοπό την προώθηση της βιολογικής αμπελουργίας. Οι αγρότες μας διψούσαν -και εξακολουθούν να διψούν- για συνεχή ενημέρωση πάνω στις νέες πρακτικές σχετικά με τις τεχνικές των καλλιεργειών, την τυποποίηση, πιστοποίηση και διάθεση των προϊόντων τους. Νοιώθω και εγώ ενοχές που τους διαψεύσαμε.